

tiff Kjendskab til Landets Tilstand (Hør!). Jeg troer altsaa i det Botum, som foreligger, at have en Anviisning, der langt overveier den, et enkelt Medlem kan give mig ved at reise sig og beraabe sig paa sit praktiske Kjendskab, og jeg holder mig altsaa til, at Thinget bør blive staaende ved, hvad det har vedtaget med saa stor Majoritet forrige Gang. Det har heller ingenlunde overrasket mig, at det ærede Udvalg, der, som vi erindre, havde stillet Forslag om Sammenlægningsfrihed til 20 Edr., har fundet paa en anden Vej, ad hvilken man kunde opnaae det Samme, som det først meenté burde directe vedtages ved anden Behandling; det kan jeg meget godt begribe med Hensyn til Udvalget; derimod maa jeg tilstaae, at med Hensyn til den ærede Drdsfører for Udvalget kan jeg ikke begribe det; thi, da her forleden var Tale om vort Bevillingsvæsen i det Hele og navnlig om de hemmelige Dvirghedsaerklæringer, som indgives med alle Ansøgninger angaaende saadanne Bevillinger, da udtalte den ærede Drdsfører sig for sit Bedkommende saa stærkt og bestemt imod, jeg vil ikke engang tale om at indføre i nogen ny Lov Rettighed for Regjeringen til ved Bevilling at kunne undtage fra Loven, men han gik meget videre; thi han udtalte meget stærkt, at vi, saameget vi kunne, skulde stræbe efter at betage Regjeringen den Bevillingsret, den allerede har, og vi skulde saa lidt som muligt have Forhold, hvorunder Regjeringen ved Bevilling kunde undtage fra Loven. Hvorledes nu den ærede Drdsfører efter denne bestemte Udtalelse selv idag har kunnet optræde med et Forslag til at indføre en udvidet Brug af Regjeringens Bevillingsret, det kan jeg, som sagt, slet ikke forstaae. Jeg betragter dette Forslag paa samme Maade, som Rigsdagsmanden for Odense Amts 4de Valgkreds nys sagde, han betragtede det, nemlig saaledes, at Indenrigsministeren meget sjelden vil nægte saadanne Bevillinger, og derfor tillader jeg mig at troe, at de ærede Medlemmer af Thinget, der maatte ville stemme for dette Forslag til en Bevillingsret for Ministeriet med Hensyn til Sammenlægninger, langt hellere burde stemme for, at 20 Edr. bleve indførte i Loven som en Ret; thi de Undtagelser, der ville blive, troer jeg

ikke ville blive mange. Jeg vil til Styrke for denne min Mening ligefrem holde mig til de Motiver, der ledsagede Udfastet, og enhver Indenrigsminister, der hylde de Anskuelser, som den Minister har hylde, der har skrevet disse Motiver, vil, som sagt, meget betænke sig paa, i noget Tilfælde at nægte Bevillinger, naar de ansøges med Hensyn til saadanne Sammenlægninger, hvorfor jeg altsaa vil tilraade de ærede Medlemmer, der sidst stemte imod, under de nuværende Forhold at tillade Sammenlægninger til 20 Edr., fremdeles at stemme mod dette Forslag, som kun fremtræder i en anden Form, men i Virkeligheden er det Samme, hvilket fremgaaer endnu klarere deraf, at f. Ex. den ærede Rigsdagsmand for Horsens (Hierrild) nylig erklærede, at han for sit Bedkommende var tilfreds dermed; netop den Dittring af den ærede Rigsdagsmand, som saa varmt har talt Sammenlægningens Sag, at han siger: jeg er tilfreds med dette Forslag, maa synes mig end mere at aabne Dinen paa dem, som hidtil have været i Tvivl om, hvad de skulde gjøre, og faae dem til at stemme imod dette Forslag. Der er talt om, at man ikke kunde begribe, at de, der ellers ville ubetinget Frihed, her stillede sig paa et andet Standpunkt. Hertil skal jeg først bemærke, at jeg ikke veed, om der findes Nogen her i Thinget, som vil ubetinget Frihed i nogen Retning, men paa den anden Side vil jeg, naar man har villet drage en Sammenligning i dette Punkt med Næringsvæsenet, gjøre opmærksom paa, at en saadan Sammenligning ikke kan drages. Naar der er Tale om Næringsfrihed, og naar en æret Rigsdagsmand nylig yttrede, at, naar man vilde give en Kjøbstadmand Frihed til at boe paa Landet, saa var det ikke fuld Frihed, naar han ikke havde Tilladelse til at erhverve sig mere end 12 Edr. Hartkorn, saa troer jeg ikke, man kan tage Ordet „Næringsfrihed“ paa den Maade. Udtrykket „Næringsfrihed“ bruges om Haandværksdrift, Handelsberettigelse osv. og har ikke noget med Edr. Hartkorn at gjøre. Jeg ønsker f. Ex. at der maa blive en større Frihed i Næringsvæsenet, end der nu er; men jeg har aldrig tænkt mig, at det vilde kunne kaldes en Udvidelse af Friheden i Næringsvæsenet, at Folk fra Kjøbstæderne, Haandværkere eller Handlende